

Arrest

nr. 240 401 van 1 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 20 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Bosnië-Herzegovina, afkomstig uit Orasje. Op 27 oktober 2017 diende u als minderjarige een verzoek om internationale bescherming in. Wegens uw ernstige mentale beperking kon u niet gehoord worden. Uw groot tante, Z. K. (...) (O.V. (...)), maakte schriftelijke verklaringen over met betrekking tot uw levensloop. Volgens deze verklaringen kwam uw moeder om het leven bij een verkeersongeval op 22 november 2008. Uw moeder zou politiek actief geweest zijn en opgekomen hebben voor de rechten van Bosnische vrouwen. Na het overlijden van uw moeder kwam uw vader, J'. H. (...) (O.V. (...)), naar België. U en uw broers A. (...), M. (...), G. (...) en J. (...) (O.V. (...)) werden ondergebracht in een opvangtehuis van SOS-kinderdorpen in Sarajevo. Op 25 januari 2010 diende uw

vader een verzoek om internationale bescherming in. Ook in het kader van zijn verzoek maakte uw groot tante schriftelijke verklaringen over. Volgens deze verklaringen werkte uw vader als computertehnicus voor de lokale afdeling van de SDA (Partij voor Democratische Actie) in Odzak. Ze zouden van hem hebben geëist om vertrouwelijke informatie, over illegale financieringen van de SDA-Odzak aan de wahabieten in het kanton Posavina, te vernietigen. Omdat hij deze zaak publiekelijk zou hebben besproken zou hij zijn bedreigd en mishandeld. De lokale politie zou geen hulp of bescherming hebben willen bieden omdat deze corrupt is. Door het overlijden van uw moeder en de scheiding van u en uw broers zou hij depressief zijn geworden. Hij zou vervolgd zijn geweest op basis van valse aanklachten. Op 14 augustus 2012 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in het verzoek van uw vader. Er werd immers op gewezen dat de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle Bosnische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische vreemdelingenwet. De beroepen tot annulatie en tot schorsing in de procedure van uw vader werden op 17 december 2012 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 30 januari 2018 werd u de status van vluchteling toegekend door het Commissariaat-generaal vanwege uw kwetsbare persoonlijke situatie en uw gebrek aan netwerk in Bosnië. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming werden documenten neergelegd volgens dewelke u, gezien u de 16-jarige leeftijd had bereikt, het opvangcentrum van SOS kinderdorpen moest verlaten, u naar de gemeente Odzak gestuurd werd, waar u op zichzelf was aangewezen zonder dat iemand zich over u ontfermde. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, meer bepaald de regularisatieaanvraag van uw vader J'. H. (...) d.d. 26 juni 2018, waaraan een evaluatieverslag van uw pedagogische noden is toegevoegd, opgesteld door K. O. (...) in april 2018, blijkt echter dat SOS kinderdorpen Sarajevo in 2017 uw vader contacteerde en hem meedeelde dat u op grond van afwijkend gedrag naar een gesloten psychiatrisch centrum zou verwezen worden.

Op 10 januari 2019 dienden uw vier minderjarige broers A. (...), M. (...), G. (...) en J. (...) een verzoek om internationale bescherming in België in. In het kader van de verzoeken van u en uw broers vroeg het Commissariaat-generaal aan SOS-kinderdorpen Bosnië om haar werking toe te lichten. Uit haar antwoord d.d. 7 mei 2019 blijkt tevens dat kinderen in de opvangfaciliteiten van SOS-kinderdorpen in Bosnië kunnen verblijven tot zij, naargelang hun individuele noden, onafhankelijk zijn, hetgeen vaak niet voor de leeftijd van 22 jaar is. Kinderen kunnen de opvang eerder verlaten wanneer re-integratie in de oorspronkelijke familie mogelijk is.

B. Motivering

In het kader van voornoemde nieuwe elementen blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van uw vluchtelingenstatus te heroverwegen. Teneinde u de kans te bieden mondeling te reageren op deze nieuwe informatie en redenen voor het behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, riep het Commissariaat-generaal u op 11 september 2019 op voor een persoonlijk onderhoud op 25 september 2019. Uw raadsman maakte op 17 september 2019 een medisch attest van Dr. M. (...) d.d. 16 september 2019 over waaruit blijkt dat u niet in staat bent een interview af te leggen wegens ernstige ziekte, psychotische stoornissen en autisme. Vervolgens werd het geplande persoonlijk onderhoud geannuleerd. In de oproepingsbrief werd u, indien u op het onderhoud niet aanwezig kon zijn, verzocht om binnen de vijftien dagen na de geplande datum van het onderhoud per brief de redenen die volgens u het behoud van uw vluchtelingenstatus te behouden, mee te delen. Op 19 september 2019 en nogmaals op 16 oktober 2019, na het verstrijken van de termijn van 15 dagen, werd uw raadsman schriftelijk herinnerd aan de mogelijkheid om de redenen voor het behoud van uw vluchtelingenstatus schriftelijk mee te delen. Noch u noch een familielid van u noch uw raadsman maakte van deze mogelijkheid gebruik. Nochtans blijkt uit de stukken in uw administratieve dossier dat u eerder werd bijgestaan door de tante van uw vader, mevrouw Z. K. (...). Bovendien werd u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming vergezeld door uw vader, J'. H. (...), bij wie u ook verblijft. Het Commissariaat-generaal kan er redelijkerwijze van uitgaan dat de tante van uw vader of uw vader u ook nu zouden kunnen bijstaan bij het beantwoorden van het verzoek om inlichtingen. Dit geldt des te meer, daar uw vader op 10 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende in naam van uw vier minderjarige broers en in het kader hiervan ook verklaringen aflegde. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behouden van uw vluchtelingenstatus. Aangezien u niet inging op de uitnodiging van de Commissaris-generaal heeft het Commissariaat-generaal uw actuele nood aan internationale bescherming inhoudelijk beoordeeld op basis van de elementen in het administratieve dossier en dit overeenkomstig artikel 57/6/7 § 4 van de Vreemdelingenwet.

De informatie dat (1) SOS-kinderdorpen Sarajevo uw vader in 2017 contacteerde en hem meedeelde dat u op grond van afwijkend gedrag naar een gesloten psychiatrisch centrum zou verwezen worden, vormde een nieuw extern element. In het kader van de heroverweging van uw status werd bijkomend onderzoek gevraagd. Uit deze informatie blijkt dat (2) kinderen in de opvangfaciliteiten van SOS-

kinderdorpen in Bosnië kunnen verblijven tot zij, naargelang hun individuele noden, onafhankelijk zijn, hetgeen vaak niet voor de leeftijd van 22 jaar is en dat (3) kinderen de opvang eerder kunnen verlaten wanneer re-integratie in de oorspronkelijke familie mogelijk is. Deze informatie stemt geenszins overeen met de documenten neergelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming volgens dewelke u, gezien u de 16-jarige leeftijd had bereikt, het opvangcentrum van SOS kinderdorpen moest verlaten, u naar de gemeente Odzak gestuurd werd, waar u op zichzelf was aangewezen zonder dat iemand zich over u ontfermde. Aldus dient te worden vastgesteld dat het vluchtelingenstatuut u werd toegekend op basis van valse verklaringen en/of valse documenten. Deze documenten zijn dermate tegenstrijdig met de hierboven geschetste informatie dat moet worden besloten dat u het Commissariaat-generaal geen zicht hebt geboden op uw werkelijke verblijfssituatie en opvangmogelijkheden in Bosnië.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen en documenten over te maken. Hierdoor is de geloofwaardigheid van de verklaringen en neergelegde stukken in uw dossier, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van het vluchtelingenstatuut op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan de door u voorgehouden vrees. De door u overgemaakte valse verklaringen hebben betrekking op constitutieve elementen van de door u voorgehouden vrees voor vervolging. De vaststelling dat u de asielinstanties misleidde, leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico op vervolging. De eerder aan u toegekende vluchtelingenstatus moet bijgevolg worden ingetrokken.

Om dezelfde redenen kan er in uw hoofde evenmin sprake zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tot slot kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit niets blijkt dat er in Bosnië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van u geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, § 2, 48/4, 48/5, 49/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.1. Waar in de bestreden beslissing gesteld wordt dat verzoekende partij nagelaten heeft haar medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet

behouden van haar vluchtelingenstatus en dat aangezien zij niet inging op de uitnodiging van de Commissaris-generaal haar actuele nood aan bescherming inhoudelijk werd beoordeeld op basis van de elementen in het administratief dossier en dit overeenkomstig artikel 57/6/7, § 4 van de Vreemdelingenwet, werpt verzoekende partij op dat artikel 57/6/7, § 4 van de Vreemdelingenwet niet op haar van toepassing is aangezien zij gelet op haar ernstige mentale beperking niet over de minimaal nodige intellectuele capaciteit beschikt om zich mondeling of schriftelijk formeel uit te drukken.

2.2.2.2. De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat verzoekende partij op correcte wijze werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 25 september 2019 tijdens hetwelk zij de redenen kon voorleggen waarom haar vluchtelingenstatus moest worden behouden (administratief dossier, stuk 4, oproepingsbrief d.d. 10 september 2019). Door de raadsman van verzoekende partij werd op 17 september 2019 een medisch attest d.d. 16 september 2019 overgemaakt van Dr. M. waaruit blijkt dat verzoekende partij niet in staat is een interview af te leggen wegens ernstige ziekte, psychotische stoornissen en autisme. Vervolgens werd het geplande persoonlijk onderhoud geannuleerd. In de oproepingsbrief voor het persoonlijk onderhoud op 25 september 2019 werd verzoekende partij verzocht om indien zij niet op het persoonlijk onderhoud aanwezig kon zijn, wat *in casu* het geval was, binnen de vijftien dagen na de geplande datum van het onderhoud per brief de redenen die volgens haar het behoud van haar vluchtelingenstatus rechtvaardigen, mee te delen (administratief dossier, stuk 4, oproepingsbrief d.d. 10 september 2019). Op 19 september 2019 en nogmaals op 16 oktober 2019, na het verstrijken van de termijn van vijftien dagen, werd haar raadsman schriftelijk herinnerd aan de mogelijkheid om de redenen voor het behoud van haar vluchtelingenstatus schriftelijk mee te delen (administratief dossier, stuk 4, e-mails d.d. 19 september 2019 en 16 oktober 2019). Noch verzoekende partij noch een familielid van haar noch haar raadsman maakte van deze mogelijkheid gebruik. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift wijst op haar ernstige mentale beperking, duidt de Raad op de pertinente bemerking in de bestreden beslissing dat uit de stukken van haar administratief dossier echter blijkt dat zij eerder werd bijgestaan door de tante van haar vader, mevrouw Z. K., en dat zij voorts bij het indienen van haar verzoek om internationale bescherming vergezeld werd door haar vader, J'. H., bij wie zij ook verblijft, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de tante van haar vader of haar vader haar ook nu zouden kunnen bijstaan bij het beantwoorden van het verzoek om inlichtingen, temeer nu haar vader op 10 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende in naam van haar vier minderjarige broers en in het kader hiervan ook verklaringen aflegde. Door de commissaris-generaal wordt dan ook terecht besloten dat verzoekende partij nagelaten heeft haar medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behouden van haar vluchtelingenstatus en dat aangezien verzoekende partij niet inging op de uitnodiging van de commissaris-generaal haar actuele nood aan internationale bescherming inhoudelijk wordt beoordeeld op basis van de elementen in het administratieve dossier en dit overeenkomstig artikel 57/6/7, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. De Raad stelt vast dat de vluchtelingenstatus van verzoekende partij werd ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in: (...) 2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag er later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”*

In casu werd verzoekende partij de vluchtelingenstatus ingetrokken omdat het vluchtelingenstatuut haar werd toegekend op basis van valse verklaringen en/of valse documenten.

Meer bepaald wordt door verwerende partij opgemerkt dat in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij documenten werden neergelegd volgens dewelke verzoekende partij, gezien zij de 16-jarige leeftijd had bereikt, het opvangcentrum van SOS kinderdorpen moest verlaten en zij naar de gemeente Odzak gestuurd werd, waar zij op zichzelf was aangewezen zonder dat iemand zich over haar ontfermde, terwijl uit de regularisatieaanvraag van haar vader J'. H. d.d. 26 juni 2018, en meer bepaald uit het hierbij gevoegde evaluatieverslag inzake de pedagogische noden van verzoekende partij opgesteld door K. O. in april 2018, blijkt dat SOS-kinderdorpen Sarajevo in 2017 haar vader contacteerde en hem meedeelde dat verzoekende partij op grond van afwijkend gedrag naar een gesloten psychiatrisch centrum zou verwezen worden. Uit de informatie die verwerende partij bekwam na bijkomend onderzoek blijkt voorts dat kinderen in de

opvangfaciliteiten van SOS-kinderdorpen in Bosnië kunnen verblijven tot zij, naargelang hun individuele noden, onafhankelijk zijn, hetgeen vaak niet voor de leeftijd van 22 jaar is en dat kinderen de opvang eerder kunnen verlaten wanneer re-integratie in de oorspronkelijke familie mogelijk is. Deze informatie stemt dan ook geenszins overeen met de documenten neergelegd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming volgens dewelke verzoekende partij, gezien zij de 16-jarige leeftijd had bereikt, het opvangcentrum van SOS kinderdorpen moest verlaten en zij naar de gemeente Odzak gestuurd werd waar zij op zichzelf was aangewezen zonder dat iemand zich over haar ontfermde. Verwerende partij besluit dan ook dat verzoekende partij het vluchtelingenstatuut werd toegekend op basis van valse verklaringen en/of valse documenten en wijst erop dat de in het kader van haar verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten dermate tegenstrijdig zijn met voormelde informatie dat moet worden besloten dat verzoekende partij geen zicht heeft geboden op haar werkelijke verblijfssituatie en opvangmogelijkheden in Bosnië.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen elementen aanbrengt die van aard zijn desbetreffende motivering in een ander daglicht te stellen.

2.2.4.1. Verzoekende partij wijst op haar ernstige mentale beperking en stelt dat het bedrog dan ook onbetwistbaar aan de kant van haar vader ligt. Zij kan dan ook geenszins zelf verantwoordelijk worden gesteld. Verzoekende partij verwijst naar rechtspraak van de Raad van State waaruit blijkt dat fraude of bedrog eigen dient te zijn aan de verzoekende partij zelf.

2.2.4.2. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij bij het indienen van haar verzoek om internationale bescherming vergezeld was van haar vader, dat verzoekende partij zelf niet in staat was om op de gestelde vragen te antwoorden gezien haar mentale medische toestand en dat de vader van verzoekende partij ter staving van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij verschillende documenten neerlegde, waaronder het attest d.d. 22 mei 2017 van het arbeidscentrum in Odzak (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 4) waarin gesteld wordt dat verzoekende partij toen zij de 16-jarige leeftijd had bereikt het opvangcentrum SOS kinderdorpen zou hebben moeten verlaten en naar de gemeente Odzak zou zijn gestuurd waar zij op zichzelf zou zijn aangewezen zonder dat iemand zich over haar ontfermde. De Raad onderstreept dat, zo blijkt uit de motivering in de bestreden beslissing, deze valse informatie betrekking heeft op constitutieve elementen van de door verzoekende partij voorgehouden vrees voor vervolging, met name haar verblijfssituatie en opvangmogelijkheden in Bosnië, en aan de basis lag van een initieel verkeerde beoordeling van het door verzoekende partij aangehaalde risico op vervolging. Het is evident dat de verzoeker om internationale bescherming de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die door haar en/of door de persoon die haar bijstaat worden neergelegd en dat de misleiding, die de voorlegging van dergelijk stuk met valse informatie beoogt, moet worden aangerekend aan diegene die er gebruik van maakt.

2.2.5.1. Verder stelt verzoekende partij dat nergens uit de informatie bekomen van SOS Kinderdorpen Bosnië (zie *"Info COI Case BA2019-002 dd 06.12.2019"* (bijlage 2 van het verzoekschrift)), waarin gesteld wordt dat kinderen er kunnen verblijven tot zij, naargelang hun individuele noden, onafhankelijk zijn, hetgeen vaak niet voor de leeftijd van 22 jaar is, blijkt dat dit ook geldt voor kinderen met een ernstige mentale beperking en dat ook haar vader hierop wees (zie *"Uittreksel verklaringen afgelegd op 19.06.2019 door de vader J'. H. (...) op het CGVS"* (bijlage 4 van het verzoekschrift)).

2.2.5.2. De Raad wijst er evenwel op dat aangezien in de informatie afkomstig van SOS Kinderdorpen Bosnië gesteld wordt dat kinderen in de opvangfaciliteiten kunnen verblijven tot zij onafhankelijk zijn, wat vaak niet voor de leeftijd van 22 jaar is, en dat daarbij rekening gehouden wordt met hun individuele noden, het niet aannemelijk is dat kinderen met een ernstige mentale beperking eerder het opvangcentrum zouden moeten verlaten. Door verzoekende partijen wordt evenmin objectieve informatie bijgebracht waaruit zulks blijkt.

2.2.6. Daar waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog een internetartikel d.d. 28 februari 2020 voegt omtrent de algemene situatie van kinderen met een mentale beperking in Bosnië (bijlage 3 van het verzoekschrift), wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst voor kinderen met een mentale beperking niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft, gelet op de vaststelling dat geen duidelijk

zicht wordt geboden op haar werkelijke verblijfssituatie en opvangmogelijkheden in Bosnië, desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

2.2.7. De Raad besluit dat verzoekende partij geen afdoende redenen aanbrengt die het behoud van haar vluchtelingenstatus zouden kunnen rechtvaardigen.

2.2.8. De Raad onderstreept dat de door verzoekende partij overgemaakte valse verklaringen en/of documenten aangereikt in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, meer bepaald de bijgebrachte (valse) informatie volgens dewelke verzoekende partij toen zij de 16-jarige leeftijd had bereikt het opvangcentrum SOS kinderdorpen zou hebben moeten verlaten en naar de gemeente Odzak zou zijn gestuurd waar zij op zichzelf zou zijn aangewezen zonder dat iemand zich over haar ontfermde, betrekking hebben op constitutieve elementen van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging, met name haar verblijfssituatie en opvangmogelijkheden in Bosnië, en tot een initieel verkeerde beoordeling leidden van het door verzoekende partij aangehaalde risico op vervolging.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal met recht kon besluiten tot de intrekking van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 57/6, § 1, eerste lid, 6° *juncto* artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

2.2.10. In zoverre verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Er zijn immers geen concrete indicaties van andere persoonlijke problemen die zij in Bosnië-Herzegovina zou hebben gekend of zal kennen.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoekende partij in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Bosnië-Herzegovina actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de landeninformatie (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie). Wat betreft het gegeven dat verzoekende partij niet werd gehoord op het Commissariaat-generaal, verwijst de Raad naar zijn uiteenzetting in punt 2.2.2.2. De commissaris-generaal heeft de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT